

SAUSIS

TAISYKITE VIEŠPAČIUI KELIĄ – Ar Bažnyčia nori / gali atsinaujinti?

1. Pažiūrėkime temą pristatantį filmuką.
2. Susipažinkime su mėnesio tema (galima panaudoti pateiktas skaidres):

A. Kauno arkivyskupijos globėjas Jonas Krikštytojas imperatoriaus Tiberijaus valdymo metais (27–28 m. po Kr.) pradėjo savo misiją, kviesdamas žmones taisyti Viešpačiui kelią ir **nuoširdžiai atsiversti, tai yra radikaliai pakeisti sielos būseną**. Kreipdamasis į visas socialinius sluoksnius, Jonas Krikštytojas, kaip ir popiežius Pranciškus, mus kviečia atsinaujinti, susitikti su Jėzumi. Per jų balsą Viešpats kalba garsiai! Gyvendami ten, kur daug infrastruktūros, gyvenimas virte verda, neapsieisime be triukšmo, veiksmo. Jonas Krikštytojas mus kvietė būti veiklius, apsispręsti, ragino triukšme išgirsti Viešpaties balsą. Jis pats klausėsi Viešpaties balso, praleido kurį laiką dykumoje, tyloje, todėl apsidžiaugė išgirdęs Jėzų. Klausyti ir džiaugsmingai laukti, ką Viešpats pasakys, yra pirmasis dalykas, ko Viešpats mus moko. Jis padeda mums, kad gebėtume išgirsti ir atpažinti Jo balsą. **Viešpats balsas atneša šviesą, prasmę, parodo, kas mes esame ir kas yra Dievas, duoda mums kryptį ir viziją, o svarbiausia – padaro mus Dievo draugais, sugėbančiais ir trokštančiais Jo klausyti.**

B. Popiežius Pranciškus taip pat kviečia atsinaujinti. Jis pasirinko vardą šv. Pranciškaus Asyžiečio, išgirdusio Jėzaus kvietimą: „Atstatyk mano Bažnyčią.“ Popiežius, kaip ir Jonas Krikštytojas, kviečia Bažnyčią atsiversti, atsigręžti į Jėzų. Jis primena mums, kad „**kiekviena dalinė Bažnyčia, vyskupo vadovaujama Katalikų Bažnyčios dalis, irgi pašaukta atsiversti ir tapti misionieriška**“ (apaštališkasis paraginimas *Evangelii gaudium* 30, toliau EG). „Kad tas impulsas misionieriauti būtų dar intensyvesnis, dosnesnis ir vaisingesnis, kiekvieną dalinę Bažnyčią taip pat raginu įsitraukti į ryžtingą įžvelgimo, apsilvymo ir atsinaujinimo procesą (EG 30), – sakė popiežius. – <...>Kasdien turime melsti, prašyti jo malonės atverti mūsų šaltą širdį ir supurtyti mūsų drungną bei paviršutinišką gyvenimą“ (EG 264). Pats popiežius Pranciškus radikaliai pakeitė prioritetus ir tai ne tik deklaruoja žodžiu, bet ir įrodo pasirinktu gyvenimo būdu – paprasta apranga, gyvenimas Šv. Mortos svečių namuose, sprendimas naudotis mažu automobiliu vietoj limuzino ir nuolatiniai asmeniniai skambučiai draugams ir netgi visiškai nepažįstamiems žmonėms yra kiekvienos dienos manifestas, kviečiantis suprasti Dievo žinią.

C. Kai kada mes atrodome labai religingi ir net pamaldūs, kai kada jaučiamės kur kas geresni nei kiti, pamirštame kad tikėjimas yra ne tik apsisprendimas, bet ir malonė. „Kas į tokį supasaulėjimą įpuola, tas žvelgia iš aukšto ir iš tolo, atmeta brolių pranašystes, suniekina tuos, kurie kelia klausimus, nuolatos prikiša kitiems jų klaidas ir yra apsėstas troškimo pasirodyti. Savo širdį jis yra nukreipęs į uždara savojo imanentiškumo bei savų interesų horizontą ir todėl nei mokosi iš savo nuodėmių, nei yra autentiškai atviras atleidimui. Tai baisus sugedimas, dangstomas gėrio regimybės. To būtina išvengti išjudinant Bažnyčią, kad ji išeitų iš savęs, imtųsi į Jėzų Kristų sutelktos misijos, įsipareigotų vargšų labui. **Tegul Dievas išlaisvina iš supasaulėjusios Bažnyčios, prisidengusios dvasiniais ar pastoraciniais drabužiais!** Nuo to dusinančio supasaulėjimo išgyjama įkvepiant gryno Šventosios Dvasios oro – Dvasios, išlaisvinančios mus iš susitelkimo į save, slepiamo išorinio religiško be Dievo. Tegul niekas neatima iš mūsų Evangelijos!“ (EG 97).

3. Apmąstykite popiežiaus Pranciškaus šv. Mišių homilijos 2018 m. rugsėjo 23 d. Kauno Santakoje ištrauką:

Krikščionio gyvenimas visuomet eina per kryžiaus momentus, ir kartais atrodo, kad niekada nesibaigs. Praėjusios kartos buvo paženklintos okupacijos randų, ištremtųjų kančios, netikrumo dėl negrįžusiųjų, įskundimų ir išdavystės gėdos. Išminties knyga mums kalba apie persekiojamą teisųjį, patiriantį užgaules ir kančias vien tik dėl to, kad yra geras (plg. 2, 10–20). Kiek daug iš jūsų galėtų perskaitytą ištrauką papasakoti pirmuoju asmeniu arba per giminės istorijas. Kiek daug iš jūsų matė svyruojant tikėjimą dėl to, kad Dievas neatėjo jūsų apginti; to, kad likote Jam ištikimi, nepakako, kad Jis įsikištų į jūsų istoriją. Kaunas pažįsta tą tikrovę; visa Lietuva tai gali paliudyti su šiurpuliu vien tik paminėjus Sibirą arba getus Vilniuje, Kaune ar kitur; visi vienbalsiai su apaštalu Jokūbu gali sakyti jo laiško, kurį ką tik girdėjome, žodžiais: geidžia, žudo, pavydi, kovoja ir kariauja (plg. 4, 2).

Tačiau mokiniai nenorėjo, kad Jėzus kalbėtų jiems apie kančią ir kryžių; jie nieko nenori žinoti apie išbandymus ir sielvartą. Ir šventasis Morkus primena, kad jie buvo susirūpinę kitais reikalais: grįždami namo ginčijosi, kuris iš jų yra didžiausias. Broliai ir seserys, valdžios ir garbės troškimas yra labai paplitusi elgsena tų, kurie nepajėgia išgydyti savo istorijos atminties ir galbūt būtent todėl nėra pasirengę įsipareigoti šiandienos darbui. Todėl ir diskutuojama, kuris labiau sužibėjo, kieno praeitis buvo tyresnė, kas turi daugiau teisių už kitus gauti privilegijų. Šitaip paneigiame mūsų istoriją, „kuri yra garbinga kančiomis, viltimi, kasdiene kova, tarnystei sunaudotu gyvenimu, nuolatiniu sunkiu darbu“ (EG 96). Tai bevaisė ir tuščia nuostata – atsisakant dalyvauti dabarties kūrime, prarandant ryšį su mūsų tikinčiosios liaudies iškentėta tikrove. **Negalime būti kaip tie dvasiniai „ekspertai“, kurie vertina tik iš išorės ir visą laiką praleidžia kalbėdami apie tai, „kaip reikėtų daryti“** (plg. ten pat).

4. Apmąstykite **Šventojo Rašto ištrauką** (kai kada iš išorės atrodo viskas gerai, bet viduje reikia pokyčių):

Laodikėjos Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai skelbia Amen, ištikimasis ir tikrasis Liudytojas, Dievo kūrybos Pradžia. Žinau tavo darbus, jog nesi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, aš išspjausiu tave iš savo burnos. Tu gi sakai: ‘Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia’, o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas. Aš tau patariu pirkti iš manęs išgryninto ugnyje aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum (Apreiškimas Jonui 3, 14–18).

5. Apmąstykite asmeniškai arba grupelėje pasidalykite **šiais klausimais**:

A. Kas trukdo, o kas padeda klausytis Viešpaties balso kasdienybėje?

B. Kokių dykumos ženklų pastebite savo aplinkoje? Savo parapijoje ar grupelėje? Kur labiausiai reikia gyvybės? Reikia atsinaujinimo?

C. Ką galėčiau pakeisti, kad mano (grupelės ar parapijos) gyvenime būtų mažiau drungnumo?

6. Turėdami galimybę, pasižiūrėkite **vaizdo įrašą** – kun. Mike’as Schmitzas, „Atgaila ir Bažnyčios reforma“ (M. Schmitz, *Repentance and Church Reform*)

7. **Melskimės** sausio mėnesiui skirtomis popiežiaus ir arkivyskupijos intencijomis, užbaikime susitikimą malda.

8. Paklauskime giesmės („Taisykite Viešpačiui kelią“) arba pagiedokime kartu.

9. Norėdami pasigilinti į šią temą asmeniškai paskaitykite:

Šventasis Tėvas Pranciškus. Apaštališkasis paraginimas *Evangelii Gaudium* apie Evangelijos skelbimą šiuolaikiniame pasaulyje, 2014, Katalikų interneto tarnyba.

Tomas Viluckas. *Popiežiaus Pranciškaus tiltai*, 2018.

Kauno arkivyskupijos sielovados projektas

<https://kaunoarkivyskupija.lt/index.php?id=139&ncid=1&nid=6548>

El. p. pastoracija@kaunoarkivyskupija.lt